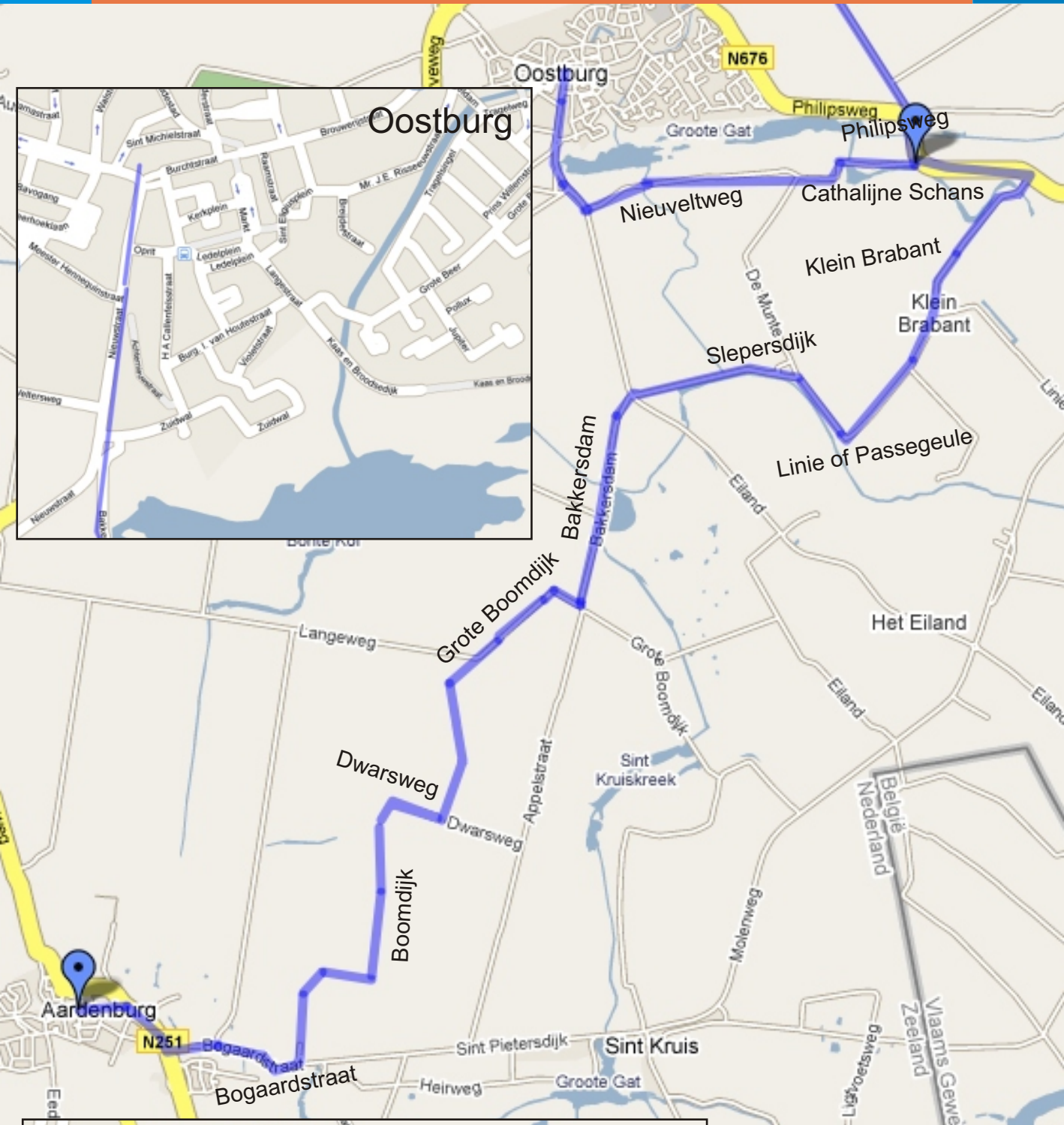

12 km.

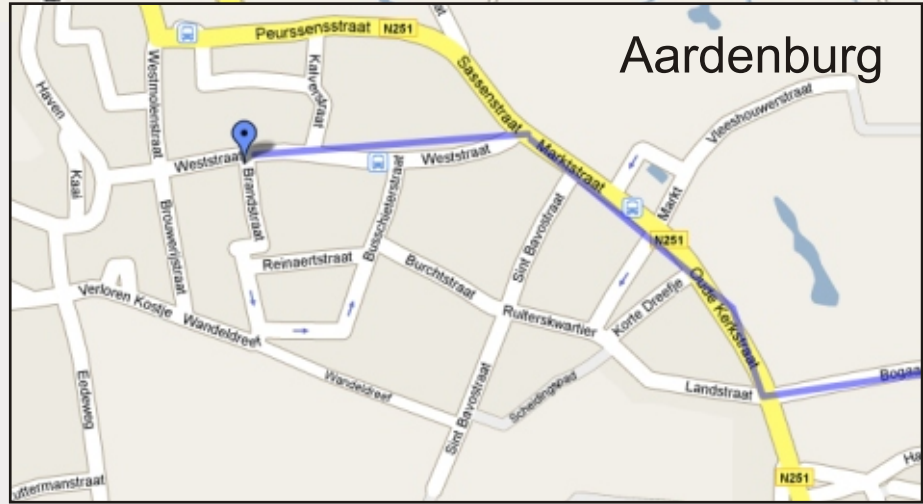
Wandelroute 6: Oostburg - Aardenburg

Oostburg

Aardenburg

Aardenburg

Groede/Nieuwvliet/Cadzand/Breskens

In 1646 heeft de Doopsgezinde Gemeente Cadzand/Nieuwvliet/Breskens bij burgemeester en schepenen van het Vrije van Sluis het verzoek ingediend een pand aan de Slijkstraat te Groede te mogen verbouwen tot gebedsruimte. De Slijkstraat anno 1647 lag aan de rand van het dorp. Later zijn andere straten aangelegd of is een straat verlengd.

Zo is het ook vergaan met de Molenweg. Het pand nr. 39 in die straat (tegenover de Lutherse Kerk) zou de zaal herbergen, die door de Doopsgezinden van toen tot ruimte voor de eredienst was bestemd; de zaal zou nog steeds als zodanig herkenbaar zijn.

In 1647 hebben de Staten Generaal de doopsgezinden verboden in Groede diensten te houden. De gemeente heeft met tegenwerking van Vader Cats te maken gehad. Hij was fel anti doopsgezind omdat de Doopsgezinden geen wapens wilden dragen. En gewapende burgers waren noodzakelijk om investeringen te beschermen tegen Spaanse invallen. De toename van doopsgezinden vormde aldus een bedreiging voor het gereformeerde deel van de bevolking en een bedreiging voor zijn investeringen - inpolderingen - in de regio.

Wel is in de loop van 1647 aan doopsgezinden toestemming verleend om te Nieuwvliet samen te komen. Aldaar is in 1657 een kerk gebouwd, die na 1777 is opgegeven. De kerk stond op de St. Bavodijk, ongeveer 10 minuten lopen uit het centrum, ten noorden van Nieuwvliet.

De plaats waar het gebouw heeft gestaan is wel bekend. Een voetpad, vanaf de St. Bavodijk, ter hoogte van de molen door een wei voerde naar het gebouw, dat slechts een verdieping telde. Het gebouw lag min of meer op de denkbeeldige kruising van het pad en het verlengde van de Lampsindijk.

Wandelpad

U bevindt zich bij de veerhaven van Breskens. Let op: veerhaven. U komt uit Vlissingen met de pont of u bent met eigen vervoer dan wel openbaar vervoer tot bij de veerhaven geraakt. Van die plek gaat u op weg richting Oostburg/Aardenburg. In een strook langs de kust van West-Zeeuwsch Vlaanderen krioelt het van de toeristen. En dat geldt ook voor de doorgaande wegen. Dus even doorbijten, even de drukte verdragen.

In Zeeuwsch Vlaanderen ziet u zoals overal in Zeeland behalve op Walcheren dat het huidige vaste land een aaneenschakeling van eilanden vormt. De eilanden zijn op enig moment met elkaar verbonden.

In het begin van onze jaartelling lag de kust van Zeeland op meerdere plaatsen meer westwaarts. De kust was een aaneengesloten kust met een paar mondingen van rivieren. Het menselijk handelen heeft de verbrokkeling van het vaste land in eilanden bevorderd. Het moeren, het afsteken van de veenbodem om zout te winnen is daaraan debet. Maar ook de inundaties ten tijde van oorlogen. Nog in de 2de wereldoorlog hebben de strijdende partijen op meerdere plaatsen in Zeeland en dus niet enkel op Walcheren, het water te hulp geroepen voor hun zaak.

De herindijking levert grond op maar ook geulen die niet droogvallen, kreken dus. Ingeval van een dijkdoorbraak werd de plaats van de doorbraak met rust gelaten. Men legde een dijk om dat diepe gat heen en zodoende ontstaat een weel/wiel. Een dijk blijft goed intact wanneer de dijk wordt begraasd door schapen. Met hun kleine hoeven drukken schapen de kleibedekking aan. En op en langs de dijken worden bomen geplant en geknot voor de productie van hout dat de boer in zijn bedrijf nodig heeft. Dat alles vindt U terug in het landschap. En dat alles heeft gevolgen voor planten-en dierenwereld, denk maar aan boomkickers, uilen, orchideeën.

De geschiedenis van de streek kent vele bijzonderheden (vergeleken met een willekeurige streek in de randstad). In deze contreien hebben Romeinen vertoefd zoals in het castellum (met heirweg) in Aardenburg. In de Middeleeuwen hadden de bewoners van deze streek vele handelscontacten, want Sluis, Aardenburg, St. Anna ter Muiden en Oostburg, alle gelegen aan het Zwin of een zijtak van het Zwin, profiteerden van de contacten die Damme en Brugge met Europa (Frankrijk, Engeland, Duitsland, maar ook Italië) onderhielden.

Op het eind van de Middeleeuwen komen Vlaamse vluchtelingen ten gevolge van de onlusten die hun oorsprong in godsdienstige en sociale tegenstellingen vinden naar deze streken.

De Tachtigjarige Oorlog is in alle hevigheid in Zeeuwsch-Vlaanderen uitgevochten. De restanten van Spaanse en Staatse linies, forten en schansen getuigen daarvan. Vanuit Sluis en Hulst werden in die oorlog regelmatig plundertochten in Vlaanderen gehouden, deels als vergelding voor Spaanse plunderingen, maar ook om de Spanjaarden te verplichten om troepen in Vlaanderen te legeren, die daardoor niet elders aan de frontlinie konden worden ingezet. Franse troepen zijn op vier verschillende momenten door Zeeuwsch-Vlaanderen getrokken, de laatste keer tijdens de tweede wereldoorlog in mei 1940.

De regio verloor in de 17e eeuw het merendeel van de bevolking. Plaatsen werden herbevolkt met inwoners uit Zeeuwse steden, uit overig Zeeland. Lutheranen uit Salzburg kregen hier een plek toegewezen. Hetzelfde geldt voor Hugenoten. Vlamingen van over de grens zijn blijven toestromen zoals bijvoorbeeld rond 1914.

Het dialect van West Zeeuwsch-Vlaanderen sluit aan bij het West Vlaams dat aan de Vlaamse kust wordt gesproken.

Als u rond Oostburg wandelt met de bedoeling om naar het centrum te gaan, of u komt vanuit het centrum om richting Aardenburg te gaan passeert u het Groote Gat, een natuurreservaat (Habitatrichtlijngebied). Het Groote Gat is een restant van de geul die om het eiland waarop Oostburg was gelegen, kronkelde. En natuurlijk is de kreek opgenomen in de versterkingen die in vroegere tijden rond Oostburg zijn aangelegd.